

Tammiku algkooli nääripidu

Mõnus talveilm ja armastus oma vana, juba 100-aastase kooli traditsioonilise nääripeo vastu tõid endise Tammiku rahvamaja tungil täis pidulikult meelestatud rahvast.

Laste- ja päevakohased ettekanded olid ladusad, kuid neid oli nagu vähevõitu. Näidend oli küll pikem, kuid ei vastanud juba ammu tuntud nõudele: on lugu lühike või pikk, ta olgu ikka õpétlik. Kui näiteks varblane narrides keksleb vanakese-külmataadi ümber, siis pole see kindlasti hallpäid austama mõjutav võte. Umbes samas vaimus suhtusid teisedki tegelased külmataadisse, kes muide oma osa kõige paremini täitis. Ei saa süüdistada ideetu näidendi lavastamises õpetajat — sobivaid

näidendeid lihtsalt pole kuskilt võtta.

Kõigi ootus — näärivana — ei jäänud ka sedapuhku tulemata. Ta tuli punases mantlis traditsioonilise vitsakimbu ja kingitusekotiga. Iga laps sai kooli poolt paki, mis sisaldas peale maiustuste mitu suurt õuna kooli aiast — tänuks lastele seal tehtud töö eest. Sovhoos pidas meeles ainult seal pidevalt töötavate vanemate lapsi (kes aga sügisel hoolikalt koristustöödel käisid, unustati). Oma tööliste lapsed unustas ka Rasivere saetööstus...

Õpilaste rõõmsat nääripeo-meeleolu aga miski ei häirinud. Kogu õhtu kulges sõbralikus ja üksmeelses õhkkonnas.

M. POHLA